

**Respingerea cererii de înscriere la
concursul de numire în funcție de
conducere, pentru neîndeplinirea cerinței
impusă de art. 48 alin. 2 din Legea nr.
303/2004, privind evaluarea activității
profesionale. Termenul de 2 ani de la
numirea în funcție se calculează de la
data numirii în funcția de judecător sau
procuror, prin Decret al Președintelui
României.**

Prin Hotărârea nr. 1967 din 5 noiembrie 2009, hotărâre ce formează obiectul prezentului recurs, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a respins contestația formulată de recurentă împotriva Hotărârii nr. 911 din 29 octombrie 2009 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin Hotărârea nr. 911 din 29 octombrie 2009 a Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a fost soluționată, în sensul respingerii, contestația formulată de recurenta P.A.M. împotriva Hotărârii nr. 8 din 26 octombrie 2009 a Comisiei de Organizare a Concursului pentru examenul pentru numirea în funcție de conducere a judecătorilor, organizat în perioada 2 octombrie - 15 decembrie 2009, prin care a fost respinsă cererea acesteia de înscriere la concursul de numire în funcție de conducere, pentru neîndeplinirea cerinței impusă de art. 48 alin.2 din Legea nr. 303/2004, privind evaluarea activității profesionale.

Pentru a pronunța hotărârea atacată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut, în esență, că,

potrivit dispozițiilor art. 48 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot participa la concurs sau examen judecătories care au calificativul „foarte bine” la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege (respectiv cele prevăzute de art. 50 din lege, conform cărora, pentru numirea în funcția de președinte de judecătories este necesară o vechime de 5 ani).

Potrivit dispozițiilor art. 39 alin.1 din Legea nr. 303/2004, pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de competență profesională și de performanță judecătories sunt supuși la fiecare 3 ani unei evaluări privind eficiența, calitatea și integritatea, obligația de formare profesională continuă și absolvirea unor cursuri de specializare, iar în cazul judecătories numiți în funcții de conducere și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

În conformitate cu prevederile art. 39 alin.2 din același act normativ, prima evaluare a judecătories se face la 2 ani de la numirea în funcție. D-na judecător P.A.M. s-a înscris la concursul pentru

numirea în funcții de conducere la data de 21 octombrie 2009, în termen legal, pentru numirea în funcții de vice-președinte al Judecătoria Sectorului 1 București.

La data de 15 ianuarie 2008 a fost numită judecător la Judecătoria Ploiești, prin Decretul Președintelui României nr. 47/11 ianuarie 2008, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 30/15 ianuarie 2008.

Începând cu data de 1 ianuarie 2009, d-na judecător a fost transferată la Judecătoria Sectorului 1 București (prin Hotărârea Secției pentru Judecătoria a C.S.M. nr. 465/4 decembrie 2008).

În perioada 1 august 2006 – 14 ianuarie 2008, d-na P.A.M. a avut calitatea de judecător stagiar, la Judecătoria Buzău, fiind numită prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 489/13 iulie 2006, ca urmare a absolvirii Institutului Național al Magistraturii, promoția 2004-2006.

Întrucât activitatea profesională a d-nei judecător nu a fost evaluată, nefiind împlinit termenul de 2 ani de la numirea în funcție, prevăzut de dispozițiile sus amintite, Secția pentru judecătoria a constatat neîndeplinirea de către candidată a condiției privind evaluarea activității profesionale cerute de art. 48 alin.2 din Legea nr. 303/2004, una dintre condițiile cumulative prevăzute de lege pentru numirea în funcții de conducere.

În ceea ce privește motivele invocate în contestația formulată și care se referă la imposibilitatea obiectivă de evaluare a activității sale profesionale, datorată unor probleme privind constituirea comisiei de evaluare la nivelul Judecătoria Sectorului 1 București, Plenul constată că aceste

aspecte au fost prezentate și la momentul formulării cererii de înscriere la concurs și au fost cuprinse și în contestația introdusă împotriva Hotărârii Comisiei de organizare nr. 8/26 octombrie 2009.

După cum s-a reținut și de Secția pentru judecătoria, aceste susțineri nu pot fi avute în vedere în condițiile în care d-na judecător P.A.M. nu îndeplinește condițiile legale pentru ca activitatea sa profesională să poată fi evaluată.

Pentru același motiv, s-a constatat că d-na judecător nu se află în aceeași situație cu magistrații la care se referă Hotărârile Plenului nr. 6/8 ianuarie 2007 și 742/1 noiembrie 2007, precum și decizia nr. 2064/7 aprilie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, invocate în cuprinsul contestației. În fine, referitor la procesul-verbal intermediar prevăzut de art. 31 și 35 alin. 1 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, încheiat de Comisia de evaluare constituită la nivelul Judecătoria Ploiești, pentru perioada 15 ianuarie 2008 – 31 decembrie 2008, precum și punctul de vedere cu privire la evaluarea activității profesionale desfășurate de d-na judecător în perioada 1 ianuarie 2009 – 30 septembrie 2009, întocmit de către doi dintre membri comisiei de evaluare din cadrul Judecătoria Sectorului 1 București, s-a constatat de către Plen că au fost analizate atât de Secția pentru judecătoria, cât și de Comisia de organizare.

Întrucât nu a fost întocmit încă un raport de evaluare conform dispozițiilor legale în materie și nu a fost astfel acordat în mod valabil un calificativ, nefiind îndeplinit termenul de 2 ani de la numirea în funcție a d-nei judecător P.A.M., nu se poate reține îndeplinirea de către candidată a condiției privind

evaluarea activității profesionale cerute de art. 48 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva Hotărârii nr. 1967 din 5 noiembrie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a declarat recurs în termen legal P.A.M., prin care s-a solicitat admiterea acestei căi extraordinare de atac, anularea hotărârii atacate și admiterea cererii de înscriere la concursul de numire a judecătorilor în funcții de conducere organizat în perioada 01 octombrie - 15 decembrie 2009.

A învederat recurenta, prin motivele de recurs, că procedura de soluționare a contestației adresate Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și motivarea soluției Plenului sunt inechitabile, deoarece pe de o parte în alcătuirea Plenului s-au regăsit și membrii Secției pentru judecatori, respectiv cei care au pronunțat hotărârea contestată în fața Plenului, și, pe de altă parte, că soluția Plenului oferă o altă motivare respingerii cererii recurente de înscriere la concurs, decât cea afișată de Comisia pentru organizarea concursului. Astfel, s-a relevat că în timp ce Comisia de organizare a concursului respinge cererea recurente de înscriere la concurs pentru lipsa evaluării, Secția pentru judecatori nu publică nicio motivare a soluției, iar Plenul Consiliului Superior al Magistraturii statuează că respingerea cererii petentei de înscriere la concurs se întemeiază pe considerentul neîndeplinirii condiției privind evaluarea activității profesionale cerute de art. 48 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S-a precizat că respingerea candidaturii petentei la funcția de vice-

președinte în cadrul Judecătoriei Sectorului 1 București, pentru lipsa evaluării este cauzată de o disfuncție la nivelul instanței, constând în inexistența unei comisii de evaluare legal constituite (așa cum rezultă din răspunsul primit de la președintele instanței la data de 14 octombrie 2009), și că aceste cauze, neimputabile recurente, au condus la imposibilitatea evaluării activității sunt următoarele:

1. În cadrul Comisiei de evaluare a Judecătoriei Sectorului 1 București, în septembrie 2009, doar președintele (detașat în Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești) și vicepreședintele de instanță erau membri numiți de Consiliul Superior al Magistraturii;

2. Prin plecarea celui de-al treilea membru numit de Consiliul Superior al Magistraturii și a membrului supleant numit de C.S.M. la Tribunalul București, pentru locurile vacante în comisia de evaluare, Colegiul de conducere a propus în noiembrie 2008 doi judecatori nenumiți de C.S.M. din culpa conducerii instanței care, de la acea dată, nu a înaintat la C.S.M. solicitările de numire;

3. În vara anului 2009 a promovat la tribunal și unul dintre membrii desemnați de colegiu în noiembrie 2008;

4. Prin Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii din data de 10 septembrie 2009, președintele de instanță, membru de drept al comisiei de evaluare, a fost detașat în cadrul Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, pentru 6 luni, începând cu 15 septembrie 2009;

5. Prin Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii din data de 8 octombrie 2009, în locul președintelui a fost delegat în luna octombrie vicepreședintele de instanță;

6. Conducerea instanței nu a înaintat în termen util către Consiliul Superior al Magistraturii solicitarea de numire a noului membru desemnat de colegiu la 30 septembrie 2009;

7. La data de 19 octombrie 2009, dată fiind participarea și a vicepreședintelui de instanță la concurs, recurenta a solicitat abținerea acestuia de la evaluarea sa; cu toate acestea, vicepreședintele, unic membru al Comisiei de evaluare din cadrul Judecătoriei Sectorului 1 București numit de Consiliul Superior al Magistraturii, a semnat totuși, alături de un membru nenumit raportul de evaluare al unei alte colege, cu ocazia desfășurării concursului de promovare din luna mai 2009. A mai arătat recurenta că, deși evaluarea formală, transpusă într-un raport de evaluare semnat de trei membri numiți de Consiliul Superior al Magistraturii nu s-a putut realiza în situația sa, totuși beneficiază de o evaluare informală, întocmită de colegii desemnați de Colegiul de conducere al Judecătoriei Sectorului 1 București și de Comisia de evaluare din cadrul Judecătoriei Ploiești în cadrul căreia a activat de la 15 ianuarie 2008 și până la 31 decembrie 2008. În raport de cele arătate, recurenta a considerat că nu poate fi împiedicată în exercitarea dreptului de a participa la concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere la judecătoria, tribunale, tribunale specializate și curți de apel din perioada 2 octombrie -15 decembrie 2009, pentru motive neimputabile acesteia.

În susținerea recursului, s-a făcut trimitere la considerentele din decizia nr. 2064 din 7 aprilie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin care s-a constatat că Plenul Consiliului

Superior al Magistraturii a statuat în repetate rânduri că dacă lipsa evaluării nu îi este imputabilă judecătorului sau, după caz, procurorului, atunci acesta nu poate fi sancționat, putând să se bucure de drepturile prevăzute de lege, precum și la cuprinsul Hotărârilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 742/1 noiembrie 2007 și nr. 6/8 ianuarie 2007 prin care se arată că procurorii, iar pentru identitate de rațiune și judecătoria, care au fost numiți în funcție de mai mult de doi ani, dar a căror activitate profesională nu a fost evaluată din motive neimputabile acestora pot participa la concursul de promovare în funcții de execuție. Or, s-a conchis, cum condițiile de participare sunt aceleași, înseamnă că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu avea motive să se îndepărteze de practica observată chiar de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Sub aspectul motivării Hotărârii nr. 1967 din 5 noiembrie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii s-a subliniat de către recurentă că intimatul, într-o cale de atac formulată împotriva unei soluții de respingere pentru lipsa evaluării, respingând contestația, formulează un nou motiv de împiedicare a contestatoarei de participare la concurs, respectiv neîndeplinirea condiției privind evaluarea activității profesionale cerute de art. 48 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Concret, s-a arătat că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat că este îndreptățită împiedicarea recurteii de a participa la concurs, pentru faptul că evaluarea acesteia nu ar fi putut avea loc în condițiile în care nu era îndeplinit termenul de 2 ani de la numire în funcție prin decret prezidențial. Sub acest ultim aspect,

recurenta a apreciat că soluția Plenului Consiliului Superior al Magistraturii este nelegală deoarece: legea nu distinge despre care numire este vorba, or dacă nu distinge, la 1 august 2008, s-au împlinit doi ani de la numirea recurentei în funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii ca judecător stagiar la Judecătoria Buzău, începând cu 1 august 2006; legea trebuie interpretată și aplicată nu doar în litera ei, ci și în spiritul ei (astfel că unica rațiune este aceea a fixării pentru prima evaluare a unui termen, evident mai mic decât cel stabilit pentru evaluările curente, în favoarea celui evaluat, în scopul încurajării perfecționării și pentru a câștiga timp de corijare pentru eventualele lipsuri); stabilirea termenului de 2 ani nu trebuie interpretată și aplicată formalist pentru că în caz contrar, *per reductio ad absurdum*, la 15 ianuarie 2010 (la doi ani de la numirea în funcție prin decret prezidențial) recurenta ar putea solicita să aibă evaluarea făcută sub sancțiunea obligării la daune pe fiecare zi de întârziere. Legea însă, s-a mai considerat, nu trebuie așadar interpretată formalist: înseamnă că prima evaluare se face de regulă la 2 ani de la numire; dacă însă titularul dreptului, la evaluare are nevoie de evaluare anterior acestui termen, acesta are dreptul de a i se efectua evaluarea pentru perioada în care și-a exercitat activitatea.

Recurenta a solicitat a se face abstracție de Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 345 din 10 aprilie 2008, prin care s-a adăugat la lege, și de a se face aplicarea prevederilor din Legea nr. 303/2004: de aceea, față de exprimarea art. 39 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, care nu distinge, s-a apreciat

de către recurentă că în cazul judecătorilor care au absolvit Institutul Național al Magistraturii există două numiri în funcție, prima realizându-se de către Consiliul Superior al Magistraturii, iar a doua prin decret prezidențial. Prin considerarea că termenul de 2 ani de la numirea în funcție se calculează de la numirea în funcție de către Președintele României, se adaugă implicit o altă condiție de vechime, neconformă cu spiritul legii care deja a prevăzut o condiție de vechime distinctă, calculată conform art. 17 alin. 5 și art. 86 din Legea nr. 303/2004, ceea ce ar duce la concluzia că reclamanta ar avea 5 ani vechime în funcția de judecător dar nu ar avea 2 ani de la numire pentru a fi evaluată. În cazul în care instanța de recurs ar constata totuși că numirea în funcție la care face referire art. 39 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 ar fi cea realizată prin decret prezidențial, recurenta a solicitat ca Înalta Curte de Casație și Justiție să constate că aceste termen nu sunt stricte, că ele au un caracter de recomandare, fiind astfel permisă evaluarea judecătorului și pentru o perioadă mai mică, dar suficientă de timp.

S-a mai precizat de către recurentă că îndeplinirea condiției pentru realizarea evaluării este verificabilă doar de Comisia de evaluare, iar nu de Comisia pentru organizarea concursului care ar fi trebuit să verifice în dosarul petentei de înscriere la concurs doar cauza lipsei raportului de evaluare ori de secție sau de plen. Or, Comisia pentru organizarea concursului, Secția pentru judecători și Plenul Consiliului Superior al Magistraturii s-au substituit Comisiei de evaluare și au analizat dacă recurenta îndeplinește condițiile pentru evaluare.

În fine, recurenta a învederat că Consiliul Superior al Magistraturii are în materie o practică neconsecventă, lipsită de logică și discriminatorie, în condițiile în care prin hotărârile invocate în considerentele hotărârii recurate (anume Hotărârile nr. 814 din 15 octombrie 2009 și nr. 844 din 29 octombrie 2009 ale Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii), s-a constatat că judecătorii delegați pe funcțiile de conducere la judecătorii nu au beneficiat de un calificativ profesional pentru că nu se împlinise termenul de 2 ani de la numirea în funcție prin decret prezidențial.

Recursul este nefondat.

Recurenta P.A.M. a avut, în perioada 1 august 2006 - 14 ianuarie 2008, calitatea de judecător stagiar la Judecătoria Buzău, fiind numită prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 489/13 iulie 2006, urmare absolvirii Institutului Național al Magistraturii, promoția 2004-2006. Ulterior, prin Decretul Președintelui României nr. 47 din 11 ianuarie 2008, recurenta a fost numită judecător definitiv la Judecătoria Ploiești, iar începând cu data de 1 ianuarie 2009 a fost transferată la Judecătoria Sectorului 1 București. La data de 21 octombrie 2009, în termen legal, reclamanta s-a înscris la concursul/examenul organizat pentru numirea în funcții de conducere organizat în perioada 2 octombrie – 15 decembrie 2009, pentru numirea în funcția de vicepreședinte la Judecătoria Sectorului 1 București.

Prin Hotărârea nr. 8 din 26 octombrie 2009 a Comisiei de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor organizat în perioada 2

octombrie - 15 decembrie 2009, a fost respinsă cererea recurente P.A.M. de înscriere la concurs, pentru neîndeplinirea condiției prevăzute de art. 48 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind evaluarea activității profesionale.

Contestația formulată de recurentă a fost respinsă prin Hotărârea nr. 911 din 29 octombrie 2009 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, iar contestația formulată de recurentă împotriva Hotărârii nr. 911 din 29 octombrie 2009 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a fost respinsă prin Hotărârea nr. 1967 din 5 noiembrie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, reținându-se prin ambele hotărâri, în esență, că în raport de prevederile art. 48 alin. 2 și art. 39 alin. 1 și 2 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 29 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru evaluarea activității profesionale a doamnei judecător P.A.M. (nefiind împlinit termenul de 2 ani de la numirea în funcție).

În ceea ce privește motivele invocate de petentă în contestația formulată și care se referă la imposibilitatea obiectivă de evaluare a activității sale profesionale, datorată unor probleme privind constituirea comisiei de evaluare la nivelul Judecătoriei Sectorului 1 București, Plenul a constatat că aceste aspecte au fost prezentate și la momentul formulării cererii de înscriere la concurs și au fost cuprinse și în

contestația introdusă împotriva Hotărârii nr. 8/26 octombrie 2009 a Comisiei de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor, și a reținut că aceste susțineri nu pot fi avute în vedere în condițiile în care recurenta nu îndeplinește condițiile legale ca activitatea sa să poată fi evaluată.

Referitor la procesul-verbal intermediar prevăzut de art. 31 și 35 alin. 1 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, încheiat de comisia de evaluare constituită la nivelul Judecătoriei Ploiești, pentru perioada 15 ianuarie 2008 - 31 decembrie 2008, precum și punctul de vedere cu privire la evaluarea activității profesionale desfășurate de recurentă în perioada 1 ianuarie 2009 - 30 septembrie 2009, întocmit de către doi dintre membrii comisiei de evaluare din cadrul Judecătoriei Sectorului 1 București, s-a constatat de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii că au fost analizate atât de către Secția pentru judecători cât și de Comisia de organizare, și că, întrucât, nu a fost încă întocmit un raport de evaluare conform dispozițiilor legale în materie și nu a fost astfel acordat în mod valabil un calificativ, nefiind îndeplinit termenul de 2 ani de la numirea în funcție a doamnei judecător, nu se poate reține îndeplinirea de către candidată a condiției privind evaluarea activității profesionale cerute de art. 48 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În fine, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a mai precizat, în considerentele Hotărârii nr. 1967 din 5 noiembrie 2009, că recurenta nu se află în aceeași situație cu magistrații la care

se referă Hotărârile Plenului nr. 6/8 ianuarie 2007 și nr. 742/1 noiembrie 2007, precum și decizia nr. 2064 din 7 aprilie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, invocate în cuprinsul contestației, din următoarele motive: prin prima hotărâre menționată s-a stabilit posibilitatea de participare la concursul de promovare în funcții de execuție desfășurat la data de 4 februarie 2007 și a judecătorilor care au fost numiți în funcție de mai mult de 2 ani, dar a căror activitate profesională nu a fost evaluată din motive neimputabile acestora (pentru singurul motiv că la acel moment nu fusese încă adoptat Ghidul de evaluare); prin a doua hotărâre a Plenului (art. 2) s-a stabilit că pot participa la concursul de promovare în funcții de execuție procurorii care au fost numiți în funcție de mai mult de 2 ani, dar a căror activitate nu a fost evaluată din motive neimputabile acestora. Or, s-a observat, s-a avut în vedere situația magistraților care fost numiți în funcție de mai mult de 2 ani și care îndeplineau astfel condițiile legale pentru efectuarea primei evaluări, situație în care nu se găsește recurenta P.A.M.. De altfel, s-a arătat că în art. 1 a Hotărârii Plenului nr. 742/2007 s-a stabilit în mod expres că „procurorii numiți în funcție cu mai puțin de 2 ani înaintea susținerii concursului, nu pot participa la examen deoarece activitatea profesională a acestora nu poate fi evaluată până la data concursului, nefiind împlinit termenul de 2 ani prevăzut de lege pentru realizarea acestei evaluări”.

Potrivit prevederilor art. 48 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Numirea în funcțiile de

președinte și vicepreședinte la judecătoria, tribunale, tribunale specializate și curți de apel se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii. (2) Pot participa la concurs sau examen judecătorii care au calificativul „foarte bine” la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege”.

Se dispune, în plus, prin art. 39 alin. 1 și 2 din actul normativ mai sus-menționat, că „(1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță judecătorii și procurorii sunt supuși la fiecare 3 ani unei evaluări privind eficiența, calitatea activității și integritatea, obligația de formare profesională continuă și absolvirea unor cursuri de specializare, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale. (2) Prima evaluare a judecătorilor și procurorilor se face la 2 ani de la numirea în funcție”.

Art. 6 alin. 1 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 320 din 27 aprilie 2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările aduse prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 817 din 4 septembrie 2008, reia dispozițiile art. 48 alin. 2 din Legea nr. 303/2004. Totodată, Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea

Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 676/4 octombrie 2007, cu modificările și completările următoare, dispune în art. 29 alin. (1) că „Prima evaluare a judecătorilor și procurorilor se face la 2 ani de la numirea în funcție, iar următoarele evaluări se fac la fiecare 3 ani, de regulă în luna februarie a anului următor”. De asemenea s-a statuat, prin Hotărârea nr. 345 din 10 aprilie 2008 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, că termenul de 2 ani de la numirea în funcție, la care se referă art. 39 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 29 alin. 1 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, se calculează de la data numirii în funcția de judecător sau procuror, prin Decret al Președintelui României.

Curtea reține, referitor la momentul de la care curge termenul de doi ani pentru efectuarea primei evaluări profesionale a judecătorilor sau procurorilor, prevăzut de art. 39 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că deși textul în discuție utilizează sintagma „numirea în funcție”, nu poate fi confundată *numirea în funcția de judecător sau procuror stagiar* (numire care se face, potrivit art. 21 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, de către Consiliul Superior al Magistraturii, articol care este cuprins în Capitolul II - Judecătorii și procurorii stagieri) cu *numirea în funcția de judecător sau procuror* (care se face de către Președintele României, numai după promovarea examenului de capacitate, prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit art. 31 alin. 1 din

Legea nr. 303/2004, republicată, dispoziții cuprinse în Capitolul III - Numirea judecătorilor și procurorilor).

Rezultă, față de aceste prevederi, că „termenul de doi ani de la numirea în funcție” se referă la numirea în funcția de judecător sau procuror care se face numai după promovarea examenului de capacitate, prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, o asemenea concluzie impunându-se și prin prisma faptului că statutul judecătorilor și procurorilor stagiați este altul decât cel al judecătorului sau procurorului astfel că poate fi evaluată, potrivit procedurii legale prevăzută de art. 39 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, numai activitatea unui judecător sau procuror, în vreme ce activitatea unui judecător sau procuror stagiar este evaluată, potrivit art. 22 - 24 din Legea nr. 303/2004 și Regulamentului privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiați și procurorilor stagiați, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 581/2006, prin întocmirea trimestrială a unui referat de evaluare individuală, de către un judecător sau procuror anume desemnat ca îndrumător de stagiu, privind însușirea cunoștințelor practice specifice activității de judecător sau procuror.

Nu se pune chestiunea incidenței în cauză a principiului nediscriminării și a celui al egalității de tratament, întrucât situația recurentei nu este comparabilă cu situația avută în vedere la emiterea de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a Hotărârilor nr. 247 din 18 septembrie 2008 și nr. 266 din 18 septembrie 2008 (reținându-se în aceste cazuri existența unui raport de evaluare care nu mai

putea fi invalidat de secția respectivă) și de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a Hotărârilor nr. 814 din 15 octombrie 2009 și nr. 844 din 29 octombrie 2009, în aceste ultime ipoteze fiind vorba de luarea unor măsuri cu caracter temporar (delegare) pentru asigurarea îndeplinirii atribuțiilor specifice unor funcții de conducere vacante la judecătoria, până la ocuparea funcțiilor respective prin numire, în condițiile legii.

Pe de altă parte, elementele de fapt și de drept din litigiu nu sunt identice nici cu cele proprii cauzei în care s-a pronunțat decizia nr. 2064 din 7 aprilie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, în condițiile în care s-a constatat, prin considerentele hotărârii în discuție, că deși recurenta îndeplinea condițiile de a fi evaluată din punct de vedere al activității profesionale (fiind împlinit, la data formulării cererii de înscriere la concursul de promovare în funcții de execuție organizat la data de 5 octombrie 2008, termenul de 2 ani de la numirea în funcție prin decret prezidențial, prevăzut de art. 39 alin. 2 din Legea nr. 303/2004) această evaluare nu s-a realizat, din motive neimputabile candidatei, până la organizarea concursului de promovare.

În raport de cele mai sus arătate, cum recurenta - care a fost numită în funcția de judecător prin Decretul Președintelui României nr. 47 din 11 ianuarie 2008 - nu a făcut dovada îndeplinirii condiției referitoare la evaluarea profesională, prevăzută de art. 39 alin. 2 și art. 48 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se constată că în mod întemeiat s-a dispus, prin Hotărârea nr. 8 din 26

octombrie 2009 a Comisiei de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor organizat în perioada 2 octombrie - 15 decembrie 2009, respingerea cererii recurente P.A.M. de înscriere la concursul pentru numirea în funcția de vicepreședinte la Judecătoria Sectorului 1 București.

Sunt legale, pe cale de consecință, și Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 911 din 29 octombrie 2009 (prin care a fost respinsă contestația formulată de petenta P.A.M. împotriva Hotărârii nr. 8 din 26 octombrie 2009 a Comisiei de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor organizat în perioada 2 octombrie - 15 decembrie 2009), Precum și Hotărârea Plenului

Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1967 din 5 noiembrie 2009, prin care a fost respinsă contestația introdusă de aceeași petentă împotriva Hotărârii nr. 911 din 29 octombrie 2009 a Secției pentru judecători a intimatului.

În aceste condiții, reținând că motivele de recurs invocate în cauză nu sunt întemeiate, s-a dispus, în temeiul prevederilor art. 312 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respingerea ca nefondat a recursului declarat de P.A.M. împotriva Hotărârii nr. 1967 din 5 noiembrie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, decizia nr. 744/11.02.2010, dosar nr. 8749/1/2000)